

Heidi Straub contraataca

L'editorial del mes de setembre

La guerra de la Protectora d'Animals i Plantes és un exemple paradigmàtic de les rivalitats entre favets i tremendos a la nostra noble ciutat. Com narren les cròniques esportives més clàssiques, la sorpresa a la Protectora va saltar la primavera de fa dos anys quan la històrica presidenta, Heidi Straub, va ser cessada del seu càrrec durant el transcurs d'una assemblea calenta de l'entitat que també va catapultar fora de l'administració tretze membres més. En els darrers temps, la nova junta presidida per Rafaela González ha manifestat que ha aconseguit sanejar l'economia tot i perdre el 50% del pressupost que aportaven des d'Alemanya uns socis de l'anterior presidenta. No en va, el dia de la seva presentació pública, González i companyia van comptar amb el suport de diferents figures ciutadanes com Josep Vives, Natxo Tarrés, l'exCapità Enciam Pep Parés i sor Lucía Caram (posem-nos drets!).

Però la justícia, sempre diligent al nostre país, ens reserva un altre capítol d'aquesta història animal. A finals de juliol, Heidi Straub apareixia a la premsa amb una sentència que declarava nuls els acords presos a la junta del març de 2010. La seva demanda, conjuntament amb 16 persones més, ha prosperat. I ara què, amics? Hem de creure que, pel bé de tots, els retrets i l'estat de gat i gos (mai tan ben dit) entre els uns i els altres s'anirà matisant i s'acostaran posicions. Ja és trist que, també en entitats d'aquest estil tan necessàries en els temps que corren, també es reproduïxin episodis de rivalitat. O sigui, que alguns abandonin l'estat salvatge i actuïn com una família d'acollida.

Il·lustració: Joan Manel Gabarró